

3925 2den Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3926

Betænkningen, og vi kunde derfor ikke, idetmindste ikke officielt, vide, hvorledes den høitæredede Finantsminister vilde stille sig til samme. Jeg skal derfor udtale min Tak til den høitæredede Finantsminister for den særdeles Imødekommen, vi have mødt hos ham med Hensyn til dette Forslag, Noget, der iøvrigt ikke har overrasket mig efter den Maade, hvorpaa vi ere vante til at se os imødefomne af den ærede Minister. Jeg skal kun bemærke med Hensyn dertil, at det selvfølgelig forholder sig rigtigt, at der af den Formuesudgift, som kommer ved Omsætning, f. Ex. ved Anlæg af Sernbaner, ikke altid kan paaregnes en Indtægt, der svarer til den Indtægt, som man tidligere har havt af Pengene; men man kunde jo ogsaa tænke sig det modsatte Resultat, at vi gave Penge ud til Noget, som gav et høiere Udbytte, end man tidligere havde faaet af Pengene, og hvad navnlig Telegrafvæsenet angaar, synes det mig at maatte betragtes som en ganske fordelagtig Omsætning. — Naar den høitæredede Minister med Hensyn til Brutto- og Nettosystemet ansøgte, at for enkelte Skatters Bedkommende stode i Finantsloven Udgifterne opført paa den ene Side og Indtægterne paa den anden Side, navnlig hvad Toldvæsenet angaar, saa er dette fuldkommen rigtigt; men naar man gaar Posteringen nøie igjennem og navnlig sammenligner den med den Fremstilling, som den høitæredede Minister selv har givet i det Bruttosystem, som han har forelagt os, vil man se, at man ikke har havt tilstrækkelig for Die ved Budgetteringen i § 5 af de indirekte Skatter at holde Udgifterne strengt ude fra Indtægterne; thi det fremgaar af en saadan Sammenligning, at Summerne ikke ere ganske de samme. Saavidt jeg kan se, ere ved Stempelintraderne Udgifterne trukne fra Bruttoindtægten, men ikke overførte blandt de almindelige Udgifter, og man har altsaa ikke holdt disse Ting saa strengt for Die, som man vilde have gjort det, naar man særlig havde havt sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Jeg

veed imidlertid, at efter det Løfte, som den høitæredede Finantsminister har givet os, vil denne Sag blive gennemført, forsaavidt det er muligt. — Endnu kun to Ord til den ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen). Det ærede Medlem nævnte i sin Dntale af Omdriften i Skovene — et Spørgsmaal, som jeg med Forsæt ikke berørte i mit indledende Foredrag, idet det var Noget, hvorom der ikke var Enighed tilstedes mellem Udvalgets Medlemmer — at efter en Udvalging, som vi have liggende for os, fra Forsidocenten, vilde det være økonomisk rigtigt at vælge for Bøgen en Omdrift af 60 Aar. Jeg maa dertil dog for det Første bemærke, at det vel er saa, at Frembringelsesomkostningerne vise sig at være mindst ved den 60-aarige Omdrift, men at der dog er forskjellige andre Hensyn end Hensynet til Frembringelsesomkostningerne, som maa komme i Betragtning ved Fastsættelse af Omdriften, og dernæst tror jeg, at Staten har et andet Formaal at opnaa end netop at skaffe det største Pengeudbytte af sine Skove. Naar man vil drive et bestemt Skovstykke efter den saakaldte Procentmethode, gjælder det om at bringe denne Skov i den saakaldte Normaltilstand. Den Tilstand, hvori en Skov efter Omdriften skal være, saaledes at man med Bestemthed kan sige, at man aarlig skover ligesaa Meget, som der voxer til, vilde jo være en i statsøkonomisk Henseende fortrinlig Tilstand; men at drive alle vore Statsskove efter dette System, tror jeg vilde møde mange Betæneligheder, navnlig hos os, idet som sagt Staten har andre Formaal for at bevare sine Skove og navnlig de ældre Dele af dem, end maasse en privat Mand vilde have. Jeg skal i den Henseende henvisse til de Betæneligheder, som fremsættes af Skovrevisionskommissionen, og som findes i Betænkningen øverst Spalte 765—66, hvilken Udtalelse jeg med velberaad. Du har tilladt mig at foreslaa optagen i Betænkningen som Udtryk for, hvorledes Skovrevisionskommissionen opfatter dette Forhold.